

OCENA KONDYCJI EKONOMICZNO-FINANSOWEJ PRZEDSIĘBIORSTWA PRODUKUJĄCEGO I SPRZEDAJĄCEGO ROŚLINY OZDOBNE

Dawid Olewnicki, Kinga Cichocka

Wydział Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu,
Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
Dziekan Wydziału: prof. dr hab. Wojciech Wakuliński

Słowa kluczowe: rośliny ozdobne, produkcja szklarniowa, analiza ekonomiczno-finansowa
Key words: ornamental plants, greenhouse production, economic and financial analysis

JELcode: M21, O12, Q12

Synopsis. Celem opracowania była ocena kondycji ekonomiczno-finansowej wybranego przedsiębiorstwa produkującego i sprzedającego rośliny ozdobne w latach 2010-2016. Dokonano oceny struktury aktywów i pasywów oraz wskaźników zadłużenia, rentowności (ROA i ROE) oraz płynności bieżącej (CR – I stopnia) i szybkiej (QR – II stopnia). Wielkości wskaźników obliczonych na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach finansowych nie wykazały istotnie niepokojących zjawisk. W latach 2014-2016 spółka osiągała satysfakcjonujący poziom wskaźnika ROA, tj. wyższy niż poziom inflacji, oraz wskaźnika ROE, którego wartość nie spadła poniżej 9,56%.

WSTĘP

W Polsce od lat 90. XX wieku zwiększa się popyt indywidualny i instytucjonalny na rośliny ozdobne, a bezpośrednią przyczyną tego zjawiska jest wzrost zamożności społeczeństwa. Rosnący popyt wpłynął na rozwój tej produkcji, która należy do najintensywniej prowadzonych gałęzi produkcji roślinnej [Jabłońska 2007, Olewnicki 2011]. Pomimo tak dużego znaczenia tej gałęzi produkcji, wiedza o krajowym rynku kwiatarskim jest nadal ograniczona i oparta głównie na szacunkach, a dostępne dane oficjalne są bardzo ogólne [Wróblewska 2007, Olewnicki 2015]. Jak wskazał Dawid Olewnicki [Olewnicki 2017], statystyka GUS nie uwzględnia ogromnego zróżnicowania produkcji roślin ozdobnych, a wiedza o potencjale produkcyjnym przedsiębiorstw, również ich wynikach finansowych, może mieć wpływ na dalszy rozwój tej gałęzi produkcji.

Według danych GUS ze spisu rolnego 2002, produkcją roślin ozdobnych zajmowało się w Polsce 37,76 tys. gospodarstw na łącznej powierzchni około 8,9 tys. ha [Domagałska-Grędyś 2009]. W roku 2011 areal ten wzrósł do 12,15 tys. ha [Marosz 2017]. Obecnie trudno precyzyjnie określić całkowitą liczbę gospodarstw zajmujących się tą produkcją oraz powierzchnię ich upraw. Więcej informacji dostarczają powszechne spisy rolne, jed-

nak najbliższy planowany jest dopiero na 2020 rok, a poprzedni był w 2010 roku. Poza potrzebą gromadzenia informacji statystycznych, istotnym zagadnieniem do rozważań powinna być także ocena kondycji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorstw zajmujących się produkcją kwaciarską, która w literaturze jest również niezwykle rzadko poruszana. Podstawową przesłanką do takich analiz może być fakt, że w wyniku wzrostu chłonności krajowego rynku od kilkunastu lat Polska jest rosnącym importem netto kwiatów ciętych. Rosnący import roślin ozdobnych stanowi zatem konkurencję dla produkcji krajowej, w której przypadku koszty pracy oraz technologii są znacząco wyższe od kosztów produkcji w krajach Afryki i Ameryki Łacińskiej [Olewnicki, Jabłońska 2018].

Każde przedsiębiorstwo chcące utrzymać się na rynku lub zwiększyć w nim udział musi sięgnąć zatem po narzędzia analityczne. Pozwala to nie tylko na usprawnienie procesu podejmowania bieżących decyzji, ale również umożliwia trafniejsze podjęcie dalekosiężnych decyzji strategicznych i wskazanie potencjalnych dróg rozwoju [Szczecińska 2014].

Celem opracowania była ocena kondycji ekonomiczno-finansowej wybranego przedsiębiorstwa produkującego i sprzedającego rośliny ozdobne.

METODYKA I MATERIAŁ BADAWCZY

Analizę ekonomiczno-finansową wykonano na podstawie sprawozdań pobranych z bazy EMIS, tj. polskiego serwisu zawierającego obszerne informacje ekonomiczne, finansowe i polityczne dotyczące m.in. naszego kraju. Serwis ten umożliwia korzystanie z pełnych sprawozdań finansowych spółek publicznych i niepublicznych oraz różnych analiz i raportów branżowych. Korzystać można także z notowań giełdowych, statystyk i danych makroekonomicznych. Z powyższej bazy wybrano sprawozdania finansowe za lata 2010-2016 dla jednego z przedsiębiorstw zajmujących się produkcją i sprzedażą roślin ozdobnych. Część danych w sprawozdaniach dostępna była od roku 2013, co warunkowało obliczenie wybranych wskaźników dla lat 2013-2016.

Analizowane przedsiębiorstwo jest producentem i dystrybutorem kwiatów w Polsce. Obsługuje ono zarówno klientów detalicznych, jak i hurtowych, a jego oferta obejmuje ponad 300 gatunków i odmian roślin. Na potrzeby analizy oraz oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej wykorzystano analizę struktury aktywów i pasywów oraz wskaźniki płynności, zadłużenia oraz rentowności (tabela 1.). Do oceny płynności analizowanego podmiotu wykorzystano wskaźniki płynności bieżącej (CR – I stopnia) oraz szybkiej (QR – II stopnia). Pierwszy ze wskaźników informuje o zdolności przedsiębiorstwa do spłacenia wszystkich zobowiązań finansowych z majątku obrotowego, natomiast drugi wskaźnik o możliwości pokrycia zobowiązań wymagalnych.

Ocena poziomu zadłużenia przedsiębiorstwa pozwoliła ustalić, czy środki przedsiębiorstwa pochodzą od właścicieli, czy też od zewnętrznych kredytodawców. W przypadku niniejszego opracowania wykorzystano wskaźnik ogólnego zadłużenia, który obrazuje najbardziej ogólną strukturę finansowania aktywów przedsiębiorstwa. Obliczono również wskaźniki rentowności, które służą zasadniczo do oceny zdolności generowania zysków z zaangażowanych przez podmioty kapitałów. Do oceny rentowności analizowanej jednostki wykorzystano wskaźnik rentowności aktywów i kapitałów własnych. Ustalono również dynamikę zmian wybranych składników analizy finansowej, przyjmując za 100% pierwszy rok badanego okresu.

Tabela 1. Wskaźniki finansowe i ich wzory wykorzystane w badaniach

Nazwa	Wzór
Wskaźnik płynności bieżącej CR	$\frac{\text{Aktywa obrotowe}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe}}$
Wskaźnik płynności szybkiej QR	$\frac{\text{Aktywa obrotowe} - \text{Zapasy}}{\text{Zobowiązania krótkoterminowe}}$
Wskaźnik ogólnego zadłużenia	$\frac{\text{Kapitał obcy}}{\text{Aktywa ogółem}}$
Wskaźnik zadłużenia kapitału własnego	$\frac{\text{Zobowiązania ogółem}}{\text{Kapitał własny}}$
Wskaźnik zadłużenia długoterminowego	$\frac{\text{Zobowiązania długoterminowe}}{\text{Kapitał własny}}$
Wskaźnik rentowności aktywów ROA	$\frac{\text{Zysk netto}}{\text{Aktywa ogółem}} \times 100$
Wskaźnik rentowności kapitału własnego ROE	$\frac{\text{Zysk netto}}{\text{Kapitał własny}} \times 100$

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Dynus i in. 2002, Bednarski 2007, Antczak 2014, Gad 2015].

WYNIKI BADAŃ I DYSKUSJA

Biorąc pod uwagę strukturę majątku oraz źródeł finansowania analizowanego przedsiębiorstwa, można zauważyć wzrost jego aktywów ogółem z poziomu 10 361 tys. zł w 2010 r. do 20 021 tys. zł w 2016 r. W 2016 roku wartość aktywów trwałych analizowanego podmiotu była prawie dwukrotnie wyższa niż w roku 2010. Zauważalny jest także istotny wzrost aktywów trwałych w badanym okresie z 210 tys. do około 1,5 mln zł, tj. aż o 618%, a także wzrost aktywów obrotowych z 10 151 tys. do 18 513 tys. zł, tj. o 82%. Aktywa obrotowe miały największy udział w aktywach ogółem, co jest charakterystyczne dla jednostek zajmujących się sprzedażą. W całym badanym okresie udział tego składnika majątku przekraczał 92% (tabela 2.).

W 2016 roku zauważalny jest znaczący wzrost aktywów trwałych w analizowanym przedsiębiorstwie, co zostało spowodowane zwiększeniem wartości nieruchomości. Jeśli chodzi o aktywa obrotowe, to ich wartość w 2013 roku (18 931 tys. zł) miała wyższy poziom niż w roku 2016 (tabela 3.). Spowodowane to mogło być znaczącym wzrostem należności krótkoterminowych w wyniku wzrostu sprzedaży. Należy jednak pamiętać, iż nadmierny wzrost należności handlowych może być niekorzystny, gdyż środki finansowe są zamrożone. Zamiast tego powinny obsługiwać działalność przedsiębiorstwa [Pomykalska, Wypych 2000]. W 2015 roku wzrósł zaś udział aktywów obrotowych, co wynikało ze zwiększenia poziomu zapasów. Wzrost taki jest uzasadniony w przypadku rozwoju działalności lub zmiany asortymentu. W przeciwnym wypadku ich nadmierny wzrost jest objawem negatywnym i może świadczyć o problemach przedsiębiorstwa z zarządzaniem

Tabela 2. Wartość i struktura majątku badanego przedsiębiorstwa w latach 2010-2016

Lata	Aktywa trwałe [tys. zł]	2010=100	Udział [%]	Aktywa obrotowe [tys. zł]	2010=100	Udział [%]	Aktywa ogółem [tys. zł]	2010=100
2010	210	100	2	10 151	100	98	10 361	100
2011	548	261	5	11 393	112	95	11 941	115
2012	382	182	3	13 398	132	97	13 780	133
2013	490	233	3	18 931	186	97	19 421	187
2014	897	427	6	15 384	152	94	16 281	157
2015	872	415	4	18 955	187	96	19 827	191
2016	1 508	718	8	18 513	182	92	20 021	193

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy EMIS, <https://www.emis.com/php/macro/overview/index> (dostęp 22.11.2017 r.).

Tabela 3. Wartość i struktura aktywów analizowanego przedsiębiorstwa w latach 2013-2016

Wyszczególnienie	Wielkości w roku							
	2013		2014		2015		2016	
	[tys. zł]	udział [%]	[tys. zł]	udział [%]	[tys. zł]	udział [%]	[tys. zł]	udział [%]
Aktywa ogółem	19 421	100	16 281	100	19 827	100	20 021	100
Aktywa trwałe, w tym	490	3	897	6	872	4	1 508	8
Rzeczowe aktywa trwałe	476	2	886	5	488	2	1 484	7
Nieruchomości	133	1	102	1	78	-	1 141	6
Pojazdy i urządzenia	335	2	779	5	399	2	330	2
Pozostałe składniki majątku	8	-	5	-	10	-	13	-
Środki trwałe w budowie	10	-	10	-	384	2	14	-
Wartości niematerialne i prawne oraz wartość firmy	5	-	1	-	-	-	10	-
Pozostałe wartości niematerialne i prawne	5	-	1	-	-	-	10	-
Aktywa obrotowe, w tym	18 931	97	15 384	94	18 955	96	18 513	92
Zapasy	1 792	9	1 328	8	2 890	15	1 734	9
Pozostałe zapasy	1 792	9	1 328	8	2 890	15	1 734	9
Należności handlowe i inne	15 923	82	11 191	69	14 372	72	16 129	81
Należności handlowe	15 339	79	10 844	67	13 982	71	15 828	79
Pozostałe należności krótkoterminowe	11	-	8	-	8	-	12	-
Należności z budżetu państwa	5734	3	338	2	381	2	289	1
Zaliczki, rozliczenia międzyokresowe i pozostałe aktywa	584	3	603	4	558	3	574	3
Gotówka i ekwiwalenty	632	3	2 262	14	1 135	6	76	0
Środki pieniężne w kasie i na rachunkach	632	3	2 262	14	1 135	6	76	0

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy EMIS, <https://www.emis.com/php/macro/overview/index> (dostęp 22.11.2017 r.).

wolumenem produkcji lub o problemach ze sprzedażą asortymentu. Taka sytuacja może prowadzić do trudności finansowych jednostki.

W analizowanym przedsiębiorstwie zauważalny był wzrost poziomu kapitału własnego z 2 118 tys. zł w 2010 r. do 3 808 tys. zł w 2016 r. Wzrost ten był uwarunkowany zwiększeniem się następujących pozycji bilansowych: wynik finansowy wzrósł z 117 tys. do 364 tys. zł oraz pozostałe składowe kapitału własnego z poziomu 1 801 tys. do 3 243 tys. zł. Jednocześnie zaobserwowano wzrost zobowiązań z 8 243 tys. zł do 16 213 tys. zł. Wzrost ten wynikał m.in. z pojawienia się w bilansie spółki zobowiązania długoterminowego w 2016 roku. W analizowanym okresie udział zobowiązań w pasywach ogółem wynosił od 80% do 87% (tabela 4.), natomiast udział kapitałów własnych w pasywach ogółem stanowił od 13% do 20%.

Tabela 4. Wartość i struktura kapitału analizowanego przedsiębiorstwa w latach 2010-2016

Lata	Kapitały własne [tys. zł]	2010=100	Udział [%]	Zobowiązania [tys. zł]	2010=100	Udział [%]	Pasywa ogółem [tys. zł]
2010	2 118	100	20	8 243	100	80	10 361
2011	2 217	105	19	9 725	118	81	11 942
2012	2 386	113	17	11 394	138	83	13 780
2013	2 506	118	13	16 915	205	87	19 421
2014	2 984	141	18	13 297	161	82	16 281
2015	3 443	163	17	16 384	199	83	19 827
2016	3 808	180	19	16 213	197	81	20 021

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy EMIS, <https://www.emis.com/php/macro/overview/index> (dostęp 22.11.2017 r.).

Najwyższy poziom zobowiązań obserwowany był w 2013 roku, kiedy wystąpił zarówno wzrost pożyczek krótkoterminowych, jak i zobowiązań handlowych. W 2016 roku zaobserwowano spadek udziału zobowiązań, w szczególności zobowiązań krótkoterminowych, co wiązało się ze spłatą pożyczki krótkoterminowej z 2015 roku. Również w 2016 roku spółka zaciągnęła zobowiązanie długoterminowe w wysokości 4 520 tys. zł. Pozostałe zobowiązania krótkoterminowe oraz krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe stanowiły udział poniżej 1% w pasywach ogółem. Udział zobowiązań z tytułu podatku dochodowego nie przekraczał w badanym okresie 2%.

Na podstawie przeprowadzonych badań można stwierdzić, iż badane przedsiębiorstwo nie ma poważnych problemów z regularną spłatą zobowiązań (tabela 5. i 6.). Pozytywnym zjawiskiem jest wzrost wskaźnika bieżącej płynności w 2016 roku. Przyjmuje się, że zdolność do terminowego regulowania zobowiązań zachowana jest w przypadku, gdy wartość tego wskaźnika jest wyższa od 1 (PCIM 2018). W badanym podmiocie wskaźnik wysokiej płynności dla każdego z badanych okresów był niższy od wskaźnika bieżącej płynności. W badanym podmiocie jego wartość była prawidłowa, bowiem oscylowała wokół 1, co jest zgodne z zaleceniami w literaturze, gdzie podaje się, że wartość tego wskaźnika powinna mieścić się w przedziale 1,0-1,2 [Gabrusewicz 2014]. W 2015 roku wskaźnik ten spadł nieznacznie poniżej 1. Najwyższy poziom wskaźnika przedsiębiorstwo osiągnęło w 2016 roku, co wynikało ze spadku poziomu zapasów.

Tabela 5. Wartość i struktura pasywów analizowanego przedsiębiorstwa w latach 2013-2016

Wyszczególnienie	Wielkości w roku							
	2013		2014		2015		2016	
	[tys. zł]	udział [%]	[tys. zł]	udział [%]	[tys. zł]	udział [%]	[tys. zł]	udział [%]
Pasywa ogółem, w tym	19 421	100	16 281	100	19 827	100	20 021	100
Kapitał własny ogółem	2 506	13	2 984	18	3 443	17	3 808	19
Kapitał własny spółki dominującej	2 506	13	2 984	18	3 443	17	3 808	19
Wyemitowany kapitał	200	1	200	1	200	1	200	1
Wynik finansowy (zysk / strata)	121	1	478	3	459	2	364	2
Pozostałe składowe kapitału własnego	2 186	11	2 306	14	2 784	14	3 243	16
Zobowiązania ogółem, w tym	16 915	87	13 297	82	16 384	83	16 213	81
Zobowiązania długoterminowe	-	-	-	-	-	-	4 520	23
Długoterminowe kredyty i pożyczki	-	-	-	-	-	-	4 520	23
Zobowiązania krótkoterminowe	16 915	87	13 297	82	16 384	83	11 693	58
Pożyczki krótkoterminowe	5 362	28	-	-	3 525	18	-	-
Pozostałe finansowe zobowiązania krótkookresowe	11	-	-	-	-	-	-	-
Zobowiązania handlowe i inne	11 330	58	13 150	81	12 569	63	11 368	57
Zobowiązania handlowe	11 329	58	13 148	81	12 569	63	11 316	57
Pozostałe zobowiązania krótkoterminowe	2	-	2	-	-	-	52	-
Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe	-	-	-	-	-	-	-	-
Zobowiązania z tytułu bieżącego podatku dochodowego	212	1	147	1	290	1	325	2

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy EMIS. <https://www.emis.com/php/macro/overview/index> (dostęp 22.11.2017 r.).

Dla badanego przedsiębiorstwa wskaźnik zadłużenia ogólnego oscylował wokół 0,8. Im większa jest wartość tego wskaźnika, tym wyższe ryzyko ponosi kredytodawca. Za granicę nadmiernego ryzyka kredytowego przyjmuje się wartość wskaźnika powyżej 0,60 [Zajac i in. 2016]. Największy poziom wskaźnika ten osiągnął w 2013 roku, co było spowodowane wzrostem poziomu zobowiązań handlowych oraz pożyczek krótkoterminowych. Poziom wskaźnika był w każdym badanym roku wyższy od rekomendowanego, co wskazuje na wysokie ryzyko kredytowe. Od 2010 roku wskaźnik zadłużenia kapitału własnego był powyżej 1, co oznacza, że w strukturze pasywów przeważał kapitał obcy. Przez większość badanego okresu przedsiębiorstwo nie zaciągało zobowiązań długoterminowych. Jedynie w 2016 roku zaciągnięto kredyt długoter-

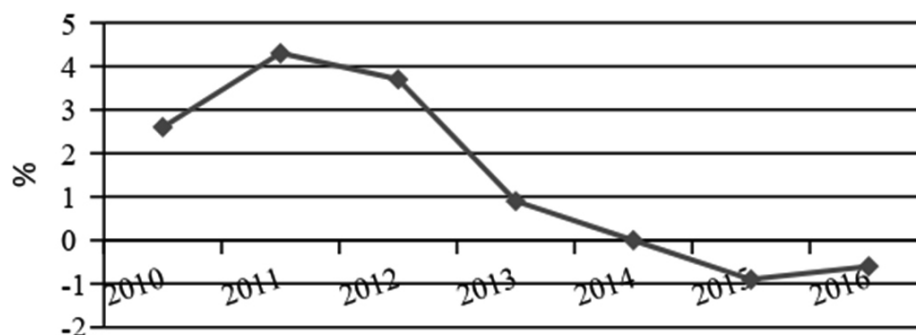
Tabela 6. Wybrane wskaźniki charakteryzujące analizowane przedsiębiorstwo w latach 2010-2016

Wskaźnik	Wielkości wskaźnika w roku						
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Wskaźniki płynności bieżącej	1,23	1,19	1,18	1,12	1,16	1,16	1,58
Wskaźnik płynności szybkiej	1,12	1,06	1,09	1,01	1,06	0,98	1,43
Wskaźnik zadłużenia ogólnego	0,80	0,81	0,83	0,87	0,82	0,83	0,81
Wskaźnik zadłużenia kapitału własnego	3,89	4,39	4,78	6,75	4,46	4,76	4,26
Wskaźnik zadłużenia długoterminowego	0,00	0,08	0,00	0,00	0,00	0,00	1,19
Wskaźnik rentowności aktywów ROA [%]	1,13	0,83	1,23	0,62	2,93	2,32	1,82
Wskaźnik rentowności kapitałów własnych ROE [%]	5,53	4,47	7,08	4,82	16,01	13,34	9,56

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy EMIS, <https://www.emis.com/php/macro/overview/index> (dostęp 22.11.2017 r.).

minowy, co przełożyło się na wzrost wskaźnika. Optymalny poziom wskaźnika określa się na poziomie 0,5-1,0 [Sierpińska, Jachna 2004]. Poziom 1,19 wynika z pojawienia się zobowiązania długoterminowego i nieznacznie wykracza poza przedział wskazany w literaturze jako optymalny.

Wskaźnik rentowności aktywów porównano z poziomem inflacji. Badacze często odnoszą się w analizach ekonomicznych do tego wskaźnika makroekonomicznego [m.in. Siudek, Drabarczyk 2015, Wielicka-Gańczarczyk 2015]. Na podstawie przedstawionych danych można zaobserwować, iż w latach 2010-2012 poziom wskaźnika ROA analizowanego przedsiębiorstwa był niższy od wskaźnika inflacji. Od 2013 roku wskaźnik ten utrzymywał się na poziomie wyższym niż inflacja i było to zjawisko pozytywne. Natomiast wskaźnik rentowności kapitałów (ROE) od 2014 roku stopniowo malał, co oznacza, że każda złotówka zaangażowanego kapitału własnego przynosiła coraz mniejszy zysk. Najkorzystniejszy wskaźnik spółka osiągnęła w 2014 roku (rysunek 1.).

Rysunek 1. Roczne wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w latach 2010-2016

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS, <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/wskazniki-cen/wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych-pot-inflacja-roczne-wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych/> (dostęp 30.04.2018r.).

PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Funkcjonowanie przedsiębiorstw w warunkach gospodarki rynkowej wymaga prawidłowej oceny ich sytuacji finansowej. Zarządzanie przedsiębiorstwem jest nieustannym procesem inicjowania działań. Podejmowanie decyzji dotyczących celów przedsiębiorstwa jest niemożliwe bez wiarygodnych informacji ekonomiczno-finansowych. Podstawowym źródłem informacji o przedsiębiorstwie jest sprawozdanie finansowe. Jego analiza poszerzona o analizę wskaźnikową pozwala na zobrazowanie kondycji ekonomicznej firmy.

Przeprowadzona analiza wybranego przedsiębiorstwa produkującego i sprzedającego rośliny ozdobne na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach finansowych nie wykazała istotnie niepokojących zjawisk. Uzyskane przez firmę wartości wybranych wskaźników w większości nie odbiegały znacząco od zalecanych norm. W ostatnich trzech latach firma osiągała satysfakcjonujący poziom wskaźnika ROA, tj. wyższy niż poziom inflacji, oraz ROE, którego wartość nie spadła poniżej 9,56%. Niepokojącym zjawiskiem może być poziom wskaźnika zadłużenia ogólnego, jaki charakteryzował spółkę w badanym okresie. Wskaźnik ten co roku przekraczał 0,80, przy czym rekomendowana wartość wskaźnika nie powinna przekraczać 0,60. Pojawienie się zobowiązania długoterminowego w 2016 roku skutkowało wzrostem wskaźnika zadłużenia długoterminowego, który osiągnął poziom 1,19. Wskaźnik ten nieznacznie wykraczał poza wartości optymalne wskazywane w literaturze, natomiast spółki, które mają wyższy stosunek długoterminowych zobowiązań do kapitałów własnych mogą być uznawane za nadmiernie zadłużone. Natomiast badane przedsiębiorstwo nie miało problemów z regulowaniem zobowiązań bieżących. W każdym badanym roku wskaźnik płynności bieżącej osiągał prawidłową wartość, nie niższą niż 1,12. Najkorzystniejszy poziom tego wskaźnika (1,58) spółka osiągnęła w 2016 roku.

Należy jednocześnie podkreślić, iż konieczne są dalsze systematyczne badania sytuacji przedsiębiorstw, aby można było dokonać pełnej oceny kondycji ekonomiczno-finansowej gospodarstw kwiaciarskich w Polsce.

LITERATURA

- Antczak Joanna 2014: *Sprawozdawczość finansowa źródłem informacji dla controllingu*. „Zeszyty Naukowe Uczelni Vistula”, 35, s. 28-44.
- Bednarski Lech 2007: *Analiza finansowa w przedsiębiorstwie*, Warszawa, PWE, s. 50-123.
- Domagalska-Grędyś Marta 2009: *Rozwój jako element strategii gospodarstwa kwiaciarskiego*, „Zeszyty Naukowe Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Ekonomika i Organizacja Gospodarki Żywnościowej”, nr 75, s. 23-38.
- Dynus Magdalena, Kołosowska Bożena, Prewysz-Kwinto Piotr 2002: *Zarządzanie finansami przedsiębiorstw (zbiór zadań)*, TNOiK, Toruń, s. 123-135.
- Gabrusewicz Wiktor, 2014: *Analiza finansowa przedsiębiorstwa. Teoria i zastosowanie*, PWE, Warszawa, s. 334.
- EMIS- <https://www.emis.com/php/macro/overview/index> [dostęp: 22.11.2017].
- Gad Jacek 2015: *Analiza i ocena sytuacji finansowej przedsiębiorstwa [w] Ekonomia finansów prawo gospodarcze. Podręcznik dla sędziów i prokuratorów*, Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury, Łódź – Lublin, s. 69-77.
- GUS <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/wskazniki-cen/wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych-pot-inflacja-/roczne-wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych/> [dostęp: 30.04.2018].

- Jabłońska Lilianna 2007: *Ekonomiczne aspekty rozwoju sektora kwiaciarskiego w Polsce*, Wydawnictwo SGGW, Warszawa.
- Marosz Adam 2017: *Analiza wyjściowa sytuacji środowiskowej w sektorze produkcji roślin ozdobnych w Polsce w 2015 roku*, Infrastruktura i ekologia terenów wiejskich, T.I, z. 1, s. 55-70.
- Olewnicki Dawid 2011: *Przemiany w gospodarce ogrodniczej w Polsce w latach 1965-2008 oraz perspektywy jej rozwoju*, Praca doktorska, SGGW, Warszawa.
- Olewnicki Dawid 2015: *Zmiany w szkolkarstwie ozdobnym w ujęciu ogólnopolskim i wojewódzkim*, „Europa Regionum”, T. 22, s. 171-182.
- Olewnicki Dawid 2017: *Rynek firm zajmujących się rozmnażaniem roślin w Polsce* „Roczniki Naukowe Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu”, T.19, z. 6, s.194-199.
- Olewnicki Dawid, Jabłońska Lilianna 2018: *Polski handel zagraniczny produktami kwiaciarskimi*, „Zeszyty Naukowe Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Problemy Rolnictwa Światowego”, T. 18 (XXXIII), z. 1, s. 176-182.
- PCIM-Polski Instytut Credit Management 2018: *Pogłębiona ocena sytuacji finansowej na podstawie analizy wskaźnikowej. Podręcznik szkolenia*, www.picm.pl (dostęp: 12 07 2018).
- Pomykała Bożena, Wypych Mirosław 2000: *Sprawozdania finansowe jako źródło informacji o przedsiębiorstwie i podstawa podejmowania decyzji* [w] *Finanse przedsiębiorstwa z elementami zarządzania i analizy*, Wypych Mirosław (red.), Wyd. ABSOLWENT, Łódź, s. 183-184.
- Sierpińska Maria, Jachna Tomasz 2004: *Ocena przedsiębiorstwa według standardów światowych*, PWN, Warszawa, s. 168.
- Siudek Tomasz, Drabarczyk Katarzyna 2015: *Efektywność działania wybranych banków spółdzielczych (na przykładzie województwa mazowieckiego)*, Zeszyty Naukowe Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego Ekonomia i Organizacja Gospodarki Żywnościowej, nr 110, s. 53-65.
- Szczecińska Beata 2014: *Analiza finansowa wybranych przedsiębiorstw przemysłu spożywczego*, „Folia Pomeranae Universitatis Technologiae Stetinensis”, 308(74)1, s. 111-120.
- Wielicka-Gańczarczyk Karolina 2015: *Problematyka stosowania wskaźników ekonomicznych w ocenie kondycji finansowej podmiotów leczniczych*. Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej- Organizacja i Zarządzanie, Z. 78, s. 505-516.
- Wróblewska Wioletta 2007: *Rynek materiału wyjściowego ozdobnych roślin cebulowych w Polsce i Holandii*, Praca doktorska, Akademia Rolnicza, Lublin.
- Zajac Stanisław, Izdebski Waldemar, Skudlarski Jacek 2016: *Analiza ekonomiczno-finansowa na przykładzie przedsiębiorstwa z branży produkcji maszyn rolniczych* [w] *Zarządzanie w sektorach prywatnym oraz publicznym*, Lenik Piotr (red.), Prace naukowo-dydaktyczne Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Stanisława Pigoń w Krośnie, nr 70, s. 387-409.

Dawid Olewnicki, Kinga Cichocka

EVALUATION OF THE ECONOMIC AND FINANCIAL CONDITION OF AN ENTERPRISE PRODUCING AND SELLING ORNAMENTAL PLANTS

Summary

The aim of the study was to assess the financial and economic situation of the company specialized in producing and selling ornamental plants in 2010-2016. The structure of assets, liabilities and the following indicators: debt, profitability, current liquidity (CR), quick liquidity (QR) were analyzed. The analysis based on the financial statements data did not reveal any significant or alarming threats. The

values of selected indicators mostly did not deviate from the norm considerably. In the last three years the company achieved a satisfactory level of ROA, i.e. higher than the level of inflation and ROE, which value did not fall below 10%.

Adres do korespondencji:
dr Dawid Olewnicki (orcid 0000-0002-3096-3882)
Samodzielna Pracownia Organizacji i Ekonomiki Ogrodnictwa
Wydział Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
ul. Nowoursynowska 159
02-776 Warszawa
dawid_olewnicki@sggw.pl